

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 339/08-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. februára 2009 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho v konaní o sťažnosti V. B., N., zastúpeného advokátkou JUDr. E. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 72/2005, za účasti Okresného súdu Bratislava II, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo V. B. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 72/2005 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava II p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 72/2005 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. V. B. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € [slovom tisíc eur (30 126 Sk)], ktoré mu je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť V. B. trovy konania v sume 265,92 € [slovom dvestošesťdesiatpäť eur a deväťdesiatdva centov (8 011,08 Sk)] na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. E. B., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. IV. ÚS 339/08 z 30. októbra 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť V. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 72/2005 (ďalej aj „namietané konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ žalobou z 30. marca 2004 uplatnil na okresnom súde nárok na náhradu škody z dôvodu straty na zárobku.

Sťažovateľ uviedol, že ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo konanie vo veci samej právoplatne skončené.

Okrem toho, že sa sťažovateľ v sťažnosti domáhal, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy rozhodol, že postupom okresného súdu bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, súčasne žiadal,

aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v označenom konaní bez zbytočných prietáhov a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 300 000 Sk, ako aj úhradu trov konania.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti podaním sp. zn. Spr 2168/2008 doručeným ústavnému súdu 23. januára 2009, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Po oboznámení sa s jej obsahom, ako aj obsahom predmetného spisu navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že právo sťažovateľa na súdnu ochranu a spravodlivý proces v konaní porušené nebolo a nepriznal sťažovateľovi ním žiadané finančné odškodnenie.

V prejednávanej veci ide o právne zložitú vec, náhradu škody, pri ktorej na rozhodnutie je potrebné znalecké dokazovanie. Vykonané procesné úkony vyplývajú z pripojenej chronológie spisu. Vo veci sa od jej nápadu 24. 03. 2005 vystriedali viacerí sudcovia. JUDr. F. prevzala oddelenie 14. 09. 2007, v tom čase sa spis nachádzal u znalca. Súd urgoval znalca na vypracovanie znaleckého posudku 31. 10. 2007 a 05. 02. 2008, znalecký posudok spolu so spisom bol súdu vrátený 26. 03. 2008, po vypracovaní uznesenia o priznaní znalečného a doručení znaleckého posudku na vyjadrenie účastníkom vo veci bol nariadený termín pojednávania na deň 15. 01. 2009.“

K vyjadreniu okresného súdu zaujal stanovisko sťažovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne podaním z 12. februára 2009, v ktorom sa okrem iného uvádza:

„Postoj k veci, aký zaujala predsedníčka okresného súdu, považujem i teraz za aroganciu súdnej moci nielen z dôvodu, že predsedníčka súdu dospela na základe oboznámenia sa so spisom, že k prietahom v konaní nedošlo a teda že právo sťažovateľa na súdnu ochranu porušené nebolo, ale i z dôvodu, že priloženou chronológiou procesných úkonov vykonaných v spise, na prvý pohľad by sa skutočne mohlo javiť, že súd vo veci konal. Pokiaľ sa však bližšie nahliadne do spisu alebo chronológie, dá sa zistiť, že súd po podaní žaloby od apríla 2004, t. j. takmer za 5 rokov, vykonal 14 úkonov (z toho 1 x nesprávne postúpil spis na Okresný súd Nitra a 5 x po výzve navrhovateľa urgoval znalca).

Predsedníčka Okresného súdu v podanom vyjadrení uvádza, že spis napadol na ich súd 24. 3. 2005. Toto tvrdenie nie je pravdivé, pretože žaloba bola podaná na Okresný súd

Bratislava 2 v marci 2004 a nie v marci 2005. Nesprávne postúpenie spisu sudcom na iný nepríslušný súd nemôže v žiadnom prípade ísť na vrub sťažovateľa, ale ide o závažné pochybenie súdu, ktoré malo za následok, že v spise sa rok meritórne nekonalo. Podľa názoru sťažovateľa tvrdenie predsedníčky súdu, že k prieťahom v konaní nedošlo i z dôvodu, že od nápadu veci (kde uviedla nesprávny dátum 24. 03. 2005) sa vystriedali viacerí sudcovia, je nesprávne jednak z dôvodu, že o tejto skutočnosti nemá sťažovateľ ani vedomosť a jednak preto, že táto skutočnosť nemôže ísť na vrub sťažovateľa, pretože súdy majú byť garantmi právnej istoty a musia zabezpečiť, aby sa vo veci konalo tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná, bez ohľadu na to, či je vec pridelená jedinému zákonnému sudcovi alebo z určitých dôvodov musela byť daná inému alebo dokonca viacerým sudcom.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 72/2005 ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania:

- 1. apríla 2004 bola okresnému súdu doručená žaloba o náhradu škody z dôvodu straty na zárobku, ktorá sťažovateľovi vznikla v dôsledku dopravnej nehody, ktorej bol účastníkom,

- prípismi z 21. júna 2004 okresný súd vyzval odporcov v I. a II. rade, aby sa k žalobe písomne vyjadrili v lehote 15 dní,

- 13. júla 2004 boli okresnému súdu doručené vyjadrenia odporcov v I. a II. rade, ktorí zhodne navrhli zamietnutie žaloby z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie, a odporca v II. rade navrhol aj zmenu miestnej príslušnosti konajúceho súdu, lebo podľa jeho názoru by miestne príslušným na prerokovanie a rozhodnutie veci mal byť Okresný súd Nitra,

- 3. septembra 2004 bol Okresnému súdu Nitra postúpený spis podľa § 105 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) z dôvodu miestnej príslušnosti v zmysle § 85 ods. 2 a § 87 písm. b) a c) OSP,

- Okresný súd Nitra po vyslovení nesúhlasu s postúpením veci prípisom z 29. novembra 2004 predložil predmetný spis na rozhodnutie o miestnej príslušnosti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), spis bol doručený 15. decembra 2004,

- najvyšší súd uznesením z 21. decembra 2004 vyslovil, že *„na prejednanie veci, pôvodne vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 13 C 90/04 a teraz na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14 C 222/04 je miestne príslušný Okresný súd Bratislava II“*,

- 4. januára 2005 Okresný súd Nitra dal pokyn na doručenie uznesenia najvyššieho súdu účastníkom konania a následne 1. marca 2005 bol spis postúpený podľa § 105 ods. 3 OSP okresnému súdu, spis mu bol doručený 17. marca 2005,

- opatrením okresného súdu z 24. marca 2005 bola predmetná vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie novej zákonnej sudkyňi,

- prípismi zo 4. apríla 2005 a 26. augusta 2005 okresný súd požiadal Okresný súd Nitra o *„zapožičanie spisu Vášho súdu sp. zn. 28 C 95/72*,

- Okresný súd Nitra prípisom doručeným okresnému súdu 19. septembra 2005 oznámil, *„že požadovaný spis sp. zn. 28 C 95/72 nie je možné zapožičať, pretože na tunajšom súde sa v roku 1972 nevedol senát 28 C“*,

- 30. septembra 2005 okresný súd nariadil pojednávanie na 9. február 2006, ktoré sa uskutočnilo a bolo odročené na neurčito z dôvodu doplnenia písomných dôkazov,

- prípisom doručeným okresnému súdu 6. júla 2006 právna zástupkyňa sťažovateľa poukazujúc na to, že všetky požadované písomné doklady sa už nachádzajú v spise, žiadala o nariadenie termínu pojednávania v čo najkratšom čase,

- 5. októbra 2006 bola okresnému súdu doručená opakovaná žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľa o nariadenie termínu pojednávania,

- uznesením z 18. októbra 2006 okresný súd ustanovil súdneho znalca z odboru ekonomiky a podnikania, odvetvia účtovníctva, personalistiky a daňovníctva na vypracovanie a predloženie znaleckého posudku *„spolu s písomným vyúčtovaním*

odmeny a náhrady nákladov v dvoch vyhotoveniach po doručení originálu spornej zmluvy“
v lehote 50 dní,

- 12. januára 2007 okresný súd zaslal ustanovenému súdnemu znalcovi súdny spis sp. zn. 10 C 72/2005 a prípisom z 25. júna 2007 ho vyzval, aby predmetný spis vrátil s vypracovaným znaleckým posudkom,

- prípisom doručeným okresnému súdu 23. augusta 2007 ustanovený súdny znalec oznámil, že požadovaný znalecký posudok predloží do konca septembra 2007,

- prípisom z 5. novembra 2007 okresný súd urgoval predloženie znaleckého posudku,

- výzvou z 5. februára 2008 okresný súd opätovne urgoval predloženie znaleckého posudku pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty do výšky 25 000 Sk,

- 26. marca 2008 ustanovený súdny znalec predložil okresnému súdu požadovaný znalecký posudok,

- prípisom z 3. júna 2008 okresný súd doručil znalecký posudok účastníkom konania s tým, že sa k nemu môžu vyjadriť v lehote 20 dní,

- podaním doručeným okresnému súdu 17. júla 2008 zaujal stanovisko k znaleckému posudku odporca v I. rade,

- zákonný sudca dal 7. augusta 2008 pokyn, aby vyjadrenie odporcu v I. rade k znaleckému posudku bolo zaslané právnej zástupkyni sťažovateľa a odporcovi v II. rade.

Ústavný súd na okresnom súde zistil, že jeho ostatným úkonom bolo pojednávanie uskutočnené 15. januára 2009, ktoré bolo odročené na 24. marec 2009.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, ktoré sa musia oznámiť. Ak sa pojednávanie odročuje, predseda senátu alebo samosudca spravidla oznámi deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd v súlade

so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokovanej veci.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že spory o náhradu škody na zdraví z dôvodu straty na zárobku tvoria bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov a nemožno ich po právnej stránke hodnotiť ako zložité.

Vzhľadom na nutnosť nariadenia znaleckého dokazovania ústavný súd pripúšťa v okolnostiach daného prípadu určitú mieru skutkovej zložitosti veci, zastáva však názor, že pri sústredenejšom postupe okresného súdu sa mohlo v napadnutom konaní postupovať plynulejšie.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka súdneho konania je druhým kritériom pri rozhodovaní, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd nezistil také skutočnosti, ktoré by bolo potrebné pripísať na ťarchu sťažovateľa v súvislosti s priet'ahmi v napadnutom konaní.

3. Napokon ústavný súd hodnotil postup okresného súdu z hľadiska existencie zbytočných priet'ahov v konaní.

O neefektívnosti postupu okresného súdu v konaní možno hovoriť najmä na jeho začiatku, keď 3. septembra 2004 postúpil spis z dôvodu miestnej nepríslušnosti Okresnému súdu Nitra. Keďže tento s postúpením veci nesúhlasil, o príslušnosti na prerokovanie veci rozhodol najvyšší súd uznesením z 31. decembra 2004, ktorým vyslovil, že miestne príslušným na prerokovanie veci je okresný súd, ktorému bol súdny spis vrátený 17. marca 2005. Vzhľadom na to podľa názoru ústavného súdu postup okresného súdu

v preskúmanom konaní v období od 3. septembra 2004 (postúpenie spisu Okresnému súdu Nitra) do 17. marca 2005 (vrátenie spisu okresnému súdu po rozhodnutí najvyššieho súdu) treba označiť ako neefektívny.

Ústavný súd v doterajšom priebehu konania v postupe okresného súdu zistil iba krátkodobé ojedinelé obdobie nečinnosti, a to od 9. februára 2006, keď sa uskutočnilo pojednávanie, až do 18. októbra 2006, keď po dvoch žiadostiach sťažovateľa o nariadenie termínu pojednávania okresný súd uznesením ustanovil súdneho znalca a uložil mu predložiť znalecký posudok v lehote 50 dní „*po doručení spornej zmluvy*“. Napriek tomu, že súdny spis potrebný na vypracovanie znaleckého posudku bol súdnemu znalcovi odoslaný už 12. januára 2007, okresný súd na nečinnosť znalca reagoval hrozbou uloženia poriadkovej pokuty až prípisom z 5. februára 2008, teda po viac ako jednom roku od doručenia spisu. Takýto postup považuje ústavný súd za nedostatočne razantný a málo efektívny odvolávajúc sa aj na svoju predchádzajúcu judikatúru, v ktorej už poukázal na to, že všeobecný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu znalca pri vypracovaní znaleckého posudku (napr. II. ÚS 311/06).

Ústavný súd pri celkovom hodnotení postupu okresného súdu v súvislosti s posudzovaním, či v namietanom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, prihliadal aj na povahu preskúmaného konania (náhrada škody spôsobená na zdraví) a jeho význam pre sťažovateľa, ktoré vo všeobecnosti vyžadujú postup súdu s osobitnou starostlivosťou. V danom prípade však okresný súd takto nepostupoval.

V nadväznosti na argumentáciu okresného súdu uvedenú vo vyjadrení k sťažnosti z 15. januára 2009 poukazujúcu na to, že „*vo veci sa od jej nápadu 24. 03. 2005 vystriedali viacerí sudcovia*“, ústavný súd upriamuje pozornosť na svoju doterajšiu judikatúru (napr. III. ÚS 17/02), podľa ktorej v súlade s medzinárodným štandardom uplatňovania dohovoru platí, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť súdne konanie, nezbavuje štát zodpovednosti za zbytočné priet'ahy v súdnom konaní. Námietka pretrvávajúceho vysokého nápadu či námietka častých personálnych zmien obsadenia tohto úseku a v tejto súvislosti neprimeraného zaťaženia sudcov pri vybavovaní agendy nemá povahu okolnosti,

ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť súdu za rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil. Tieto okolnosti ústavný súd nezohľadňuje v súvislosti s pozitívnym záväzkom štátu zabezpečiť právo občana na súdne konanie bez zbytočných prieťahov.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 72/2005 došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

IV.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 300 000 Sk (9 958,18 €) z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti. Okrem iného konštatoval: „... považujem postup porušovateľa za ničím neospravedlnené prieťahy“

a súčasne poukázal na to, že „*má dnes 74 rokov a v podstate už ani nedúfa, že počas jeho života porušovateľ vo veci rozhodne*“.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen deklarovanie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 10 C 72/2005 a berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, predmet sporu, ako aj skutočnosť, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 1 000 € (30 126 Sk) za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku jeho právneho zastúpenia v konaní vedenom ústavným súdom advokátkou JUDr. E. B. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2007, ktorá bola 632,54 € (19 056 Sk).

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách

advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 105,42 € (3 176 Sk), t. j. spolu 210,85 € (6 352 Sk), čo spolu s režijným paušalom 2 x 6,31 € (190 Sk) (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 223,46 € (6 732 Sk). Keďže advokátka je platcom dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), uvedená suma bola zvýšená o DPH vo výške 19 % podľa § 18 ods. 3 vyhlášky a podľa § 27 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov. Trovy právneho zastúpenia vrátane započítania DPH a režijného paušálu boli priznané v celkovej sume 265,92 € (8 011,08 Sk).

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, nadobudne toto rozhodnutie právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. februára 2009